

Underbilag 2 til bilag 3.

PRÆSIDENTEN FOR ØSTRE LANDSRET

København K., den 26. november 1957.

Justitsministeriet.

I anledning af justitsministeriets skrivelse af 21. november 1957 (4. kt. j. nr. 1956/375) angående det af folketingsudvalget vedrørende forslag til ændring i retsplejeloven rejste spørgsmål om voteringen og domsaffattelsen i landsretten skal jeg, efter at sagen har været drøftet på rettens seneste plenarmøde, udtale følgende:

Indledningsvis skal jeg bemærke, at landsretten intet har at indvende imod den i forslaget til ændring af retsplejelovens § 218, stk. 1, for landsretternes vedkommende foreslåede ordning.

Derimod finder jeg at måtte tage afstand fra tanken om indførelse af en ordning, hvorefter der som foreslået for højesteret også ved landsretterne efter retsforhandlingen skal følge en rådslagning og senere en mundtlig votering, under hvilken hver enkelt dommer med en udførlig begrundelse tilkendegiver sit standpunkt i sagen, hvorefter de enkelte voteringer, som indføres i en voteringsprotokol, indgår som et led i dommen med angivelse af den pågældende dommers navn og træder i stedet for de sædvanlige præmisser.

Det behøver ingen nærmere påvisning, at en sådan ordning i hvert fald ikke er anvendelig på straffesager, hvori lægmænd medvirker som domsmænd eller nævninger. For så vidt angår politisagerne er det langt overvejende antal af disse af en så ukompliceret art, at de hensyn, som ligger bag ved den for højesteret foreslåede ordning, aldeles ikke gør sig gældende for disse sagers vedkommende. De enkelte politisager af mere principiel karakter, som forekommer i landsretten, synes imidlertid ikke at kunne begrunde, at man for denne gruppe straffe-

sagers vedkommende, som jo generelt er de mindst betydende, foreskriver særlige regler om votering og domsaffattelsen, der afviger fra, hvad der gælder for straffesager i almindelighed.

Vedrørende de civile sager i 1. instans er fremgangsmåden i øjeblikket den, at domsforhandlingen følges af en mundtlig drøftelse med votering, hvis slutresultat — som regel uden at begrundelsen i enkeltheder anføres — nedfældes i en særlig voteringsprotokol. Voteringen finder normalt sted straks efter domsforhandlingen, dog kan det under hensyn til sagens indviklede beskaffenhed være nødvendigt at udsætte den endelige votering på yderligere overvejelser til et senere tidspunkt; det bemærkes herved, at processtoffet for østre landsrets vedkommende i det overvejende antal sager først fremkommer under selve domsforhandlingen og således ikke på forhånd er rettens dommere bekendt. Af en af dommerne udarbejdes et udkast til dommen, som ofte er genstand for meget indgående drøftelse og omarbejdelse, forinden man i fællesskab finder frem til den endelige affattelse, der således oftest vil fremkomme som resultat af et snævert samvirke mellem afdelingens dommere. Dette gælder ikke alene dommens præmisser, men også i høj grad den forudgående udførlige fremstilling af sagens fakta og gengivelse af afgivne forklaringer samt af parternes hele argumentation for deres påstande og anbringender. Den enkelte dommer vil naturligvis herunder lægge vægt på, at de betragtninger, hvorpå han bygger domsresultatet, i videst muligt omfang får udtryk i dommens præmisser. Såfremt der ved voteringen ikke kan opnås enighed om